

Θανάσης Καμπαγιάννης *

Η συμπλήρωση 100 συνεδριάσεων της δίκης της Χρυσής Αυγής προσφέρει μια ευκαιρία αφενός αποτίμησης της μέχρι σήμερα διαδικασίας, αφετέρου εκτίμησης της περαιτέρω πορείας της. Η μεγάλη διάρκεια της δίκης δημιουργεί δικαιολογημένο προβληματισμό στα θύματα και προκαλεί το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Ωστόσο, πρέπει να καταλάβουμε το εύρος του εγχειρήματος.

Η μοναδικότητα της συγκεκριμένης δίκης δεν έγκειται τόσο στην αγριότητα των εγκλημάτων που δικάζονται (ανθρωποκτονία Φύσσα, απόπειρες ανθρωποκτονιών του Αιγύπτιου ψαρά Αμπουζίντ Εμπάρακ και των κομμουνιστών συνδικαλιστών) όσο στην κατηγορία ότι δράστης των εγκλημάτων δεν είναι το ένα ή το άλλο μέλος της ναζιστικής οργάνωσης, αλλά η ίδια η ναζιστική εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή. Πού βρισκόμαστε λοιπόν σήμερα;

Με την ολοκλήρωση της εξέτασης των μαρτύρων κατηγορίας για τη δολοφονία Φύσσα και την επίθεση στους Αιγύπτιους ψαράδες, αλλά και με την εξέταση του μέλους του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ Σωτήρη Πουλικόγιαννη, το δικαστήριο έχει πλέον εικόνα και των τριών, πιο εμβληματικών, συνεκδικαζόμενων επιθέσεων της Χρυσής Αυγής.

Το αποτέλεσμα της διαδικασίας στο ακροατήριο είναι συντριπτικό: αυτό που αποδεικνύεται και στις τρεις επιθέσεις είναι η τέλεση των εγκληματικών πράξεων από πολυπρόσωπες, οπλισμένες και εκπαιδευμένες ομάδες αντρών της Χρυσής Αυγής («ταγμάτων εφόδου», όπως έχουν γίνει γνωστά τα τμήματα Ασφάλειας της οργάνωσης) που δρουν συντεταγμένα, με επιχειρησιακό σχέδιο και ανθρωποκτόνο δόλο, κατά των «εχθρών της οργάνωσης», δηλαδή κατά μεταναστών, ιδεολογικών αντιπάλων ή θεωρούμενων αντιφρονούντων.

Είναι στην επόμενη φάση της δίκης, στην εξέταση μαρτύρων για τις δεκάδες άλλες συσχετισμένες δικογραφίες και για την καθαυτό εγκληματική οργάνωση, αλλά και στη φάση ανάγνωσης των εγγράφων που θα αποδειχτεί αδιάσειστα ο αξιόποινος ρόλος της ηγεσίας της οργάνωσης - που ταυτίζεται με την κοινοβουλευτική της ομάδα.

Ηδη, όμως, η διαδικασία στο ακροατήριο υπήρξε αποκαλυπτική: με τη συμβολή δύο σημαντικών μαρτύρων, της Μάγδας Φύσσα και του Σωτήρη Πουλικόγιαννη, και με τη βοήθεια της πολιτικής αγωγής, η έδρα του δικαστηρίου έχει λάβει γνώση κρίσιμων όψεων του ογκώδους ανακριτικού υλικού που με επιμέλεια συνέλεξαν οι ανακρίτριες Κλάπα και Δημητροπούλου.

Από τα στοιχεία αυτά, προκύπτουν πέρα από κάθε αμφιβολία η στρατιωτική ιεραρχία της οργάνωσης, η κάθετη δομή της, η εκπαίδευση των ταγμάτων εφόδου με επιμέλεια της ηγεσίας, η προαναγγελία των επιθέσεων και εν τέλει η κεντρική οργάνωσή τους, πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την τέλεσή τους.

Το κίνητρο των επιθέσεων είναι βέβαια ο εθνικοσοσιαλισμός της οργάνωσης, δηλαδή ο ναζισμός, που αποτελεί τη σημερινή, παρούσα ιδεολογία της και όχι φυσικά κάποιες «ιδέες της νιότης» των ηγετών της.

Ωστόσο, στη δίκη αποκαλύπτονται και άλλες κρίσιμες πτυχές: τα οικονομικά ανταλλάγματα μεγαλοεργολάβων που μίσθωσαν τα τάγματα εφόδου για να τσακίσουν τα συνδικάτα της Ζώνης, ο έλεγχος (με το αζημίωτο) του εμπορίου και της αγοράς εργασίας με όρους εθνικής προτίμησης, η διασύνδεση με την

αστυνομία και τους κρατικούς μηχανισμούς που προσέφεραν παροιμιώδη ποινική ασυλία στην εγκληματική οργάνωση.

Όσο θα προχωράει η δίκη τόσο πληρέστερη θα γίνεται αυτή η εικόνα. Το μόνο βέβαιο είναι ότι η απόδειξη του κατηγορητηρίου δεν μπορεί να αντιστραφεί.

Ξέρουμε καλά σήμερα ότι η μάχη της δίκης δεν δίνεται μόνο στο αυστηρά ποινικό της κομμάτι. Η εξασφάλιση της δημοσιότητας, η παρουσία κοινού, ώστε να μην τρομοκρατούνται οι μάρτυρες από φουσκωτούς της οργάνωσης όπως έχει γίνει στο παρελθόν, η διαρκής προσπάθεια ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης είναι πεδία αυτής της πολυεπίπεδης μάχης.

Η απόφαση διεξαγωγής της δίκης στο Εφετείο της Αθήνας, δηλαδή στο κέντρο της πρωτεύουσας, για την οποία τόσο μόχθησαν τα θύματα και η πολιτική αγωγή, ήταν σημαντικός σταθμός. Είναι ευθύνη της Πολιτείας, αλλά και καθήκον της πλατιάς δημοκρατικής πλειοψηφίας και του αντιφασιστικού κινήματος να περιφρουρηθεί και να αξιοποιηθεί αυτή η κατάκτηση που τόσο έχει εξοργίσει τη ναζιστική οργάνωση, η οποία ποικιλότητα επιδιώκει την ακύρωσή της.

Όσες και όσοι παριστάμεθα στη δίκη ως πολιτική αγωγή στο πλευρό των θυμάτων γνωρίζαμε εξαρχής ότι θα είναι μια μακρά και δύσκολη μάχη «εκτός έδρας». Η ναζιστική οργάνωση εξακολουθεί να διαθέτει οικονομικούς πόρους και παραθεσμικές διασυνδέσεις που κάνουν τη μάχη να μοιάζει άνιση.

Ό,τι όμως της λείπει σε πόρους, η δική μας πλευρά το διαθέτει αλλού και μάλιστα σε αφθονία. Παίρνουμε κουράγιο: από την καρδιά της πανταχού παρούσας Μάγδας Φύσσα, από το τσαγανό αγωνιστών όπως ο Σωτήρης Πουλικόγιαννης, από το θάρρος των -κατά δήλωσή τους φοβισμένων, αλλά τόσο ατρόμητων- Αιγύπτων ψαράδων του Περάματος.

Και βέβαια, από την κινητοποίηση χιλιάδων αντιφασιστριών και αντιφασιστών, ξανά και ξανά, σε όλη την Ελλάδα, από την Ξάνθη μέχρι το Ρέθυμνο, που με τα σώματά τους υπερασπίζονται το χαράκωμα που έσκαψε ο Παύλος Φύσσας το βράδυ της δολοφονίας του.

Στο τέλος της διαδικασίας, το δικαστήριο -που είναι και το μόνο αρμόδιο- θα έχει όλα τα στοιχεία που θα του επιτρέπουν να αποφασίσει την καταδίκη των στελεχών και μελών της Χρυσής Αυγής όπως κατηγορούνται. Η όποια απόφαση θα σημαδέψει την εξέλιξη της φασιστικής απειλής στη χώρα μας, σε μια εποχή που οι Τραμπ και οι Λεπέν κάνουν επικίνδυνη την εμφάνισή τους. Το διακύβευμα είναι τόσο μεγάλο που δεν μας μένει άλλος δρόμος έξω από το να νικήσουμε.

* δικηγόρος πολιτικής αγωγής των Αιγύπτων αλιεργατών στη δίκη της Χρυσής Αυγής

efsyn.gr